

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

Caput quadragesimum sextum. Jesus esurientes cibo reficit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

mea Domino, & noli oblivisci omnes retributiones ejus; qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis, qui sanat omnes infirmitates tuas, qui redimit de merito vitam tuam.

Ita. 26. 19. Vivent mortui tui, interfecti mei resurgent: expergiscimini, & laudate qui habitatis in pulvere.

unus accessit, & adorabat eum dicens, Domine, filia mea modo defuncta est; sed veni, impone manum tuam super eam, & vivet. Et cum ejecta esset turba, intravit, & tenuit manum ejus, & surrexit puella. Et Marc. 5. 22, & seq. Luc. 8. 41, & seq.

Matth. 11. 4, 5. Et respondens Jesus ait illis, Euntes renuntiate Johanni que audistis & vidistis: cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt. Et Luc. 7. 18, & seq.

Luc. 7. 12, & seq. Cum autem appropinquaret porta civitatis, ecce defunctus efferebatur filius unicus matris sue. & accessit, & tetigit loculum. & ait, Adolescens, tibi dico, surge. Et resedit qui erat mortuus, & cepit loqui; & dedit illum matri sue.

Joh. 11. 43, 44. Hæc cum dixisset, voce magna clamavit, Lazare, veni foras. Et statim prodit qui fuerat mortuus.

CAPUT XLVI.

Jesus esurientes cibo reficit.

1. REG. 2. 5. Famelici saturati sunt, donec sterilis peperit plurimos, & quæ multos habebat filios infirmata est.

Psal. 21. 27. Edent pauperes, & saturabuntur.

Psal. 32. 18, 19. Ecce oculi Domini super metuentes eum, & in eis qui sperant super misericordia ejus: ut eruat à morte animas eorum, & alat eos in fame.

Psal. 36. 18, 19. Novit Dominus dies immaculatum, & hereditas eorum in æternum erit: non confundentur in tempore malo, & in diebus famis saturabuntur.

Psal. 106. 4, & seq. Erraverunt in solitudine in inagroso, viam civitatis habitaculi non invenerunt; esurientes & sitientes, anima eorum in ipsis defecit. Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur, & de necessitatibus eorum eripuit eos.

Psal. 131. 15. Pauperes ejus saturabo panibus.

Psal. 145. 7. Qui custodit veritatem in seculum, facit judicium injuriam patientibus, dat escam esurientibus.

Prov. 10. 3. Non affliget Dominus fame animam justæ.

Ita. 23. 18. His qui habitaverint coram Domino, erit negotiatio ejus, ut manducent in saturitatem.

Ita. 49. 8, & seq. Hæc dicit Dominus. Dedi te in fœdus populi, ut suscitares terram, & possideres hereditates dissipatas, ut diceret his qui vincit sunt, Exite; & his qui in tenebris, Revelamini: super vias pascentur, & in omnibus planis pascentur eorum: non esurient,

MATTH. 14. 15, & seq. Vespere autem facto accesserunt ad eum Discipuli ejus dicentes, Desertus est locus, & hora jam præterit: dimitte turbas, ut euntes in castella emant sibi escas. Jesus autem dixit eis, Non habent necesse ire, date illis vos manducare. Responderunt ei, Non habemus hic nisi quinque panes, & duos pisces. Qui ait eis, Afferte mihi illos huc. Et cum jussisset turbam discumbere super fœnum, accepit quinque panibus, & duobus piscibus, aspiciens in caelum benedixit, & fregit, & dedit Discipulis panes, Discipuli autem turbis. Et manducaverunt omnes, & saturati sunt. Et tulerunt reliquias, duodecim cophinos fragmentorum plenos. Manducantium autem fuit numerus, quinque millia virorum, exceptis mulieribus & parvulis. Et Marc. 6. 35, & seq. Luc. 9. 12, & seq. Joh. 6. 5, & seq. & 6. 26, & seq.

Matth. 15. 32, & seq. Jesus autem convocatis Discipulis suis dixit, Misereor turbe, quia triduo jam perseverant mecum, & non habent quod manducent, & dimittere eos jejunos nolo, ne deficiant in via. Et dicant ei Discipuli, Unde ergo nobis in deserto panes tantos, ut saturemus turbam tantam? Et ait illis Jesus, Quot habetis panes? At illi dixerunt, Septem, & paucos pisciculos. Et præcepit turbe, ut discumberent super terram. Et accipiens septem panes, & pisces, & gratias agens fregit, & dedit Discipulis suis, & Discipuli dederunt populo. Et comederunt omnes, & saturati sunt. Et quod superfuit de fragmentis, tulerunt septem sportas plenas. Erant autem qui manducaverunt, quatuor millia hominum, extra par-

neque sitient.

IIa. 65. 13. Propter hoc hac dicit Dominus Deus, Ecce servi mei comedent, & vos esurietis.

Jerem. 21. 25. Omnem animam esurientem saturavi,

Joël 2. 23, 26. Et filii Sion exultate, & letamini in Domino Deo vestro, quia dedit vobis doctorem iustitia Et comedetis vestras, & saturabimini, & laudabitis nomen Domini Dei vestri, qui fecit mirabilia vobiscum.

vulos & mulieres. Et Marc. 8. 1, & seq.

Luc. 1. 53. Esurientes implevit bonis.

Joh. 6. 32, & seq. Dixit ergo eis Jesus, Amen, amen dico vobis, non Moyses dedit vobis panem de caelo, sed Pater meus dat vobis panem de caelo verum. Panis enim Dei est qui de caelo descendit, & dat vitam mundo. Dixerunt ergo ad eum, Domine, semper da nobis panem hunc. Dixit autem eis Jesus, Ego sum panis vitae, qui venit ad me non esuriet, & qui credit in me non sitiet unquam. Ego sum panis vitae. Patres vestri manducaverunt manna in deserto, & mortui sunt: hic est panis de caelo descendens, ut si quis ex ipso manducaverit, non moriatur. Ego sum panis vivus, qui de caelo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in aeternum; & panis quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Vide & reliquum caput.

Apoc. 7. 15, 16. Ideo sunt ante thronum Dei, & serviunt ei die ac nocte in Templo ejus: & qui sedet in throno, habitabit super illos; non esurient, neque sitient amplius.

CAPUT XLVII.

Apostolos, Discipulos, & sectatores de gente Judaica Jesus deligit, & ad se vocat; à quibus deinde propagata est Christiana religio. Delectus & vocatio quæ fit per Jesum, initium est salutis.

PSALM. 67. 27, 28. In Ecclesiis benedicite Deo Domino de fontibus Israël. Ibi Benjamin adolescentulus in mentis excessu. Principes Juda duces eorum: principes Zabulon, principes Nephthali.

IIa. 1. 9. Nisi Dominus exercituum reliquisset nobis semen, quasi Sodoma fuissimus, & quasi Gomorrha similes essemus.

IIa. 4. 2, 3. In die illa erit germen Domini in magnificentia, & gloria, & fructus terra sublimis, & exultatio his qui salvati fuerint de Israël. Et erit, omnis qui relictus fuerit in Sion, & residuus in Jerusalem, sanctus vocabitur, omnis qui scriptus est in vita in Jerusalem.

IIa. 9. 1. Primo tempore alleviata est terra Zabulon, & terra Nephthali, & novissimo aggravata est via maris trans Jordanem Galilæa gentium. Populus qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnam: habitantibus in regione umbræ mortis, lux orta est eis.

IIa. 10. 20, & seq. Et erit in die illa, non adjiciet residuum Israël, & hi qui fugerint de domo Jacob, inniti super eo qui percussit eos; sed innitetur super Dominum sanctum Israël in veritate. Reliquia convertentur: reliquie, inquam, Jacob ad Deum fortem. Si enim fuerit populus tuus Israël, quasi arena maris, reliquia convertentur ex eo: consummatio abbreviata inundavit iustitiam. Consum-

MATTH. 4. 18, & seq. Ambulans autem Jesus juxta mare Galilæa, vidit duos fratres, Simonem qui vocatur Petrus, & Andream fratrem ejus, mittentes rete in mare (erant enim piscatores) & ait illis, Venite post me, & faciam vos fieri piscatores hominum. At illi continuo relictis retibus secuti sunt eum. Et procedens inde vidit alios duos fratres, Jacobum Zebedæi, & Johannem fratrem ejus, in navi cum Zebedæo patre eorum, resicientes retia sua, & vocavit eos. Illi autem statim relictis retibus & patre, secuti sunt eum. Et Matth. 9. 9. Marc. 1. 16, & seq. & 2. 14. Luc. 5. 2, & seq. Joh. 1. 37, & seq.

Matth. 10. 1, & seq. Et convocatis duodecim Discipulis suis, dedit illis potestatem spirituum immundorum, ut ejicerent eos, & curarent omnem languorem, & omnem infirmitatem. Hos duodecim misit Jesus, precipiens eis dicens, In viam gentium ne abieritis, & in civitates Samaritanorum ne intraveritis, sed potius ite ad oves, qua perierunt domus Israël. Euntes autem predicatæ colorum.

Marc. 3. 13, & seq. Et ascendens in montem vocavit ad se quos voluit ipse, & venerunt ad eum. Et fecit ut essent duodecim cum illo, & ut mitteret eos predicare. Et dedit illis potestatem curandi infirmitates, & ejiciendæ Dæmonia. Et Marc. 6. 7. Luc. 6. 13. & 9.